Un viatge cap a la recerca de la bellesa

?El coreògraf francès Thierry Malandain i la seva companyia tornen al festival Castell de Peralada per presentar la seva proposta més recent de «La Bella i la Bèstia» a ritme de l'Euskaldiko Orkestra Sinfonikoa

La representació de «La Bella i la Bèstia» a Peralada.

Vuitanta minuts per representar un dels contes més coneguts de la història. Aquest és el repte que va encarar la companyia de Thierry Malandain al Festival Castell de Peralada amb la presentació d'una de les seves obres més recents, La Bella i la Bèstia. Malgrat que en un primer moment la proposta podia evocar a pensar en l'acolorida versió de Walt Disney del 1992, la de divendres va ser una història totalment diferent.

Sense aprofundir en totes i cadascuna de les interpretacions del conte es podia distingir-ne els elements principals lligats a un fil conductor: la dansa. L'espectacle estava carregat de simbolisme i es movia entorn d'un relat que pretenia resoldre la dualitat de l'ésser i el concepte de la recerca de la bellesa, un tema que ja havia impregnat per complet la primera versió cinematogràfica de la història, estrenada a la gran pantalla el 1946. Els 23 ballarins de Malandain van anar desfilant progressivament una història màgica a partir d'una exhibició de talent que va deixar els espectadors bocabadats. Tots els actes de l'espectacle van estar marcats per la intensitat dels seus personatges. Una Bella sensual i tendra, unes germanes envejoses, un comerciant d'allò més entregat i, finalment, una Bèstia agressiva i salvatge, que va plasmar a la perfecció la possibilitat de jugar amb el ballet sense que perdi la bellesa i l'harmonia que el caracteritzen.

Simple i potent

Un dels punts forts va ser l'escenografia i el vestuari de l'artista xilè Jorge Gallardo. Debutant per primera vegada a Peralada va aconseguir convèncer el públic que amb poc, es pot fer molt. I utilitzant només dos colors, negre i daurat, va aconseguir crear els contrastos desitjats. Pobresa i riquesa, bellesa i lletjor. El joc de cortines va aportar una curiosa dinàmica d'entrades i sortides i va difuminar els canvis d'escenari d'una manera realment exquisida. La música va anar a càrrec de l'Euskaldiko Orkestra Sinfonikoa, on 72 músics van interpretar les peces del geni rus Piotr Txaikovski. La producció es va recolzar còmodament sobre unes melodies que van aconseguir la sintonia desitjada des del minut zero.

Malgrat sembla que el ballet pugui ser una disciplina que perilla actualment, els 1.700 espectadors de totes les edats que van assistir a l'espectacle confirmen ben bé el contrari. El coreògraf francès va aconseguir traçar un

llenguatge comú entre la seva versió i el públic, en presentar un tipus de dansa que malgrat ser purament clàssica, jugava amb una estètica de caràcter més modern.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/07/30/viatge-cap-recerca-bellesa/859409.html?utm_source=rss